

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

sigtsmæssigt at fremsætte forslag herom. For at sikre en hensigtsmæssig dækning af teaterbehovet og for at koordinere den rejsende virksomhed stilles der imidlertid nu forslag om, at det pålægges de rejsende teatre at løse deres opgaver i et samarbejde. Med dette for øje skal der efter forslaget oprettes et samarbejdsudvalg, med repræsentanter for de rejsende teatre og for publikumsorganisationerne.

Ud fra det synspunkt, at den rejsende virksomhed bør ses under ét, er den gældende lovs § 18, der giver mulighed for at støtte faste teatres turneer, ikke opretholdt. Støtte til disse turneer, der ofte har udgjort værdifulde elementer i det samlede udbud af turnéforestillinger, foreslås fremtidig ydet med hjemmel i den generelle bestemmelse i § 14.

Der er i de senere år opstået en øget interesse for børneteater, for så vidt angår produktion af forestillinger for børn og dramatisk arbejde med børn med det sigte at udvikle børnenes skabende evner. Den sidstnævnte virksomhed vil formentlig udvikle sig i den kommende tid med støtte efter fritidslovens bestemmelser om interessegrupper. Det må imidlertid anses for en meget vigtig opgave for kulturministeriet at fremme et udbud af alsidigt og talentfuldt børneteater i en god fremførelse. Institutionen Dansk Skolescene har tidligere i det væsentlige stået for denne virksomhed, men institutionen er efter længere tids økonomiske vanskeligheder trådt i frivillig likvidation. Lovforslaget tilsigter ikke oprettelsen af en ny centraliseret virksomhed på dette område. Ved et forslag om en generel hjemmel til at yde tilskud til forestillinger for børn og unge vil man søge at fremme en udvikling i retning af flere børneteatre, hver med sit kunstneriske ansigt — ligesom på voksenteatrets område. Ikke blot egentlige børneteatre, men også andre teatre kan tænkes at tage disse opgaver op. Ved formuleringen af støttebestemmelsen i forslaget § 16 har man tilstræbt den størst mulige fleksibilitet, således at enhver børneteateraktivitet af kvalitet vil kunne støttes i det omfang, der er midler til rådighed. Der er i disse år en kraftig udvikling i gang på børneteatrets område, og jeg har ikke anset det for min opgave at gribe

normativt ind i denne udvikling, men snarere at skabe en vid rammebestemmelse, således at værdifulde initiativer kan støttes.

Dette gælder også bestemmelsen om mulighed for støtte til teaterpædagogisk virksomhed. Der er her mange bestræbelser i gang. Der er teatre, der tilbyder forestillinger til opførelse på skolerne med efterfølgende diskussion med eleverne. Andre initiativer kunne nævnes, og vi står her ved begyndelsen til en udvikling, der rummer øgede muligheder for, at børn og unge kan få større kendskab til og indsigt i den dramatiske kunst i vid betydning.

Virksomheden inden for de musikdramatiske kunstarter opera og ballet har under teaterloven af 1963 kun været tilgodeset i beskedent omfang, og bortset fra det kgl. teater har kun den jyske opera modtaget årlig støtte til forestillinger af denne art. Med virkning fra finansåret 1969-70 er der påbegyndt en udbygning af den jyske opera med sigte på en landsoperavirksomhed, der kan afhjælpe behovet for musikdramatiske forestillinger uden for hovedstadsområdet, og denne landsoperaopgave foreslås lovfæstet i forslaget. Ved siden af støtten til den jyske opera som landsopera vil der fortsat være behov for at kunne yde tilskud til andre institutioner, der som et mere eller mindre fast led i deres virksomhed arrangerer udenlandske gæstespil m. v. inden for opera og ballet.

Lovforslagets regler om støtte til „anden teateraktivitet“ omhandler andre teatre end landsdelsscenerne, turnéteatrene, teatre for børn og unge, opera- og balletvirksomhed og amatørteatrene. Forslagets §§ 18 og 19 erstatter bestemmelsen i den gældende lovs § 17.

Det fremgår af bemærkningerne til 1963-loven, at bestemmelsen i denne lov om anden teateraktivitet særlig tager sigte på de københavnske privatteatre. Man mente, at disse teatre principielt kunne klare sig uden direkte statstilskud. Gennem rente- og afdragsfrie lån til vedligeholdelse og forbedringer af bygninger og materiel og ved støtte til abonnementsordninger regnede man med, at disse teatre normalt kunne drives uden driftsstøtte. Kun i akutte nødsituationer ville der være behov for en øjeblikkelig hjælp for at undgå lukning af et teater.